

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Tractatus De Schismate

Longueval, Jacques

Lovanii, [1718]

§. II. Cleri Gallicani novissimorum seculorum de S. Sedis auctoritate
sententia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64915)

Sede conjunctione. A Romana scilicet Ecclesia divinæ claritatis lucem, & fulgentissimos gloriæ suæ radios mutuabat. Verbo, Petri Cathedra primum erat mobile, cujus motus omnes exactissimè ipsa sequebatur.

Demonstrari haud difficulter posset, præcellentium Sorbonæ Doctorum partem maximam pro tuenda Summi Pontificis auctoritate acriter & gloriosè certasse; falsoque esse necessitatem submittendi se dogmaticis ejus Constitutionibus. Sed corpus hoc, ob variationis inconstantiam, in tantam tamque degenerem recidit vilitatem, ut auctoritas ejus tanti non sit, ut post citatos viros tam illustres locum hinc aliquem invenire mereatur.

§. II.

Cleri Gallicani novissimorum seculorum de S. Sedis auctoritate sententia.

CLerus Gallicanus posterioribus his seculis non recessit à doctrina & praxi tot illustrium Prædecessorum, quantum attinet ad reverentiam obedientiamque Summis Pontificibus debitam. Hæc principia, velut pretiosam fidei gemmam, ab illis accepta diligenter conservavit.

Concilia
Galliæ no-
vissima. Concilium Rhotomagensis anno 1581. sub
Cardinale Borbonio celebratum; Rhemensis
anno 1583. sub Guisio Cardinale; Burdigalensis
celebratum anno eodem sub Antonio
Præposito de Sanzac; Turonense eodem an-
no sub Simone de Maillé; Bituricense anno
1584. sub Reinero de Baulne; & Aquisexta-
num

num celebratum anno 1585. Hæc, inquam, Concilia decisiones & Acta sua ad Pontificem miserunt, orantes ut ea vel corrigeret, vel approbaret. Gregorius XIII. & Sixtus V. Conciliorum Bituricensis, Turonensis, & Aquisextani Acta re ipsa correxerunt: quæ, non nisi Pontificum correctione ad amissim servatâ, publicata sunt.

Nemo ignorat quanto ardore initio seculi decimi septimi Cardinales Perronius, de Rochefoucault & Richelius opposuerint se periculose Richerismi Factioni, ut auctoritatem jurisdictionemque Pontificiam tuerentur. Persuasum erat Cardinali Richelio, non posse efficacius evelli doctrinæ Schismaticæ radicem, quàm si cogeretur Doctor Richerius *S. Sedis Apostolicæ judicio se subdicere, eamque matrem ac magistram omnium Ecclesiarum, & infallibilem veritatis judicem agnoscere: quod & præstitit coram Patre Josepho, & pluribus Doctoribus deputatis.*

Conventus Cleri generalis anno 1626. infallibilitatem Summis Pontificibus tribuit. Modus ipse quo sensum suum exprimit Conventus ille, S. Sedi gloriosissimus est. Audiamus. *Magnum est nostri erga Deum amoris testimonium, si honoremus eos, quos suos in terris Vicarios constituit, ut accepta à Deo potestate ea quæ ad nostram salutem pertinent certis nobis regulis præscribant. Quæ prerogativa cum supra omnes Episcopos soli data sit Summo Pontifici, æquum profecto est, ut ipsi imprimis subditos se ipsius agnoscetes, eum omni honore ac reverentia submissò animo prosequantur, quo facilius illustre Episcoporum exemplum reliqui omnes imitentur. Quapropter hortamur Episcopos, ut honorent S. Sedem Apostolicam*

Spondan.
in prolusione ad
17. Seculum ad an.
1629.

Conventus Cleri Gallicani ad regni Archiep. & Episc. 20 Jan. 1626. art. 137. Vide Tractatum de Libert. Eccl. Gall. lib. 9. Leodii 1684.

stolicam & Ecclesiam Romanam, promissis Dei infallibilibus, atque Apostolorum ac Martyrum sanguine fundatam; qua, ut cum S. Athanasio dicamus, est veluti sacratissimum caput, unde reliqua Ecclesia omnes, qua ipsius sunt membra, vigorem vitamque accipiunt: honorent quoque Summum Pontificem, Patrem nostrum, visibile totius Ecclesiae caput, Dei in terris Vicarium, Episcopum Episcoporum & Patriarcharum, verbo Successorem S. Petri, in quo Apostolatus & Episcopatus sumpsit exordium, super quem Ecclesiam suam fundavit Christus, tradens ipsi claves regni caelorum, & indefectibilitatem in fide, qua in Successoribus ejus usque in hunc diem firma & immobilis divina virtute permansit. Unde orthodoxi omnes omnimodam ipsis & Sanctis eorum Constitutionibus obedientiam praestari à se debere crediderunt: ac denuo Episcopos hortamur, ut rem hanc continuari curent, coerceantque refractarios, qui in dubium revocare audent auctoritatem tam sacram, tot divinis humanisque legibus stabilitam; viamque quam secuturo populo orthodoxo monstraverint, ipsi inzeant primi.

Anno 1629. Franciscus de Harlay Archiepiscopus Rhotomagensis Historiae suae Ecclesiasticae inseruerat quaedam auctoritati Sedis Apostolicae inimica. Cardinalis de Rochefoucault congregatis in Palatio suo, quotquot id temporis Parisiis morabantur, Episcopis, de illius Praelati Historia, ceu de Opere Schismatico, graviter est conquestus. Conventus retractationis Formulam misit, ab ipso subsignandam. Praelatus ille, Ecclesiae amantissimus, majori Schismatis quam retractationis horrore percussus, retractationi subscripsit, agnovitque libro suo contineri quaedam apta ledere unitatem Ecclesiae, ac dissolvere nexum
quo

quo membra Corporis Christi cum Summo Pontifice colligari debent.... itemque alia complura contraria reverentia & obedientia, quam Episcopi omnes Pontifici exhibere tenentur. Verba sunt Retractationis. Missis eodem tempore ad Pontificem litteris, *delicti veniam* (ut scribit) *cum lacrymis postulavit.* Hæc publica retractatio Episcoporum Conventui multum placuit : libri exempla, ne prodirent in publicum, omnia suppressit, solutis typorum expensis. Adeo temporibus illis Episcopos Gallos vigiles & experrectos reddebat sacra servandæ unitatis cura, ut nihil edi paterentur in lucem quod auctoritati Pontificis vel tantillum adversaretur.

Cleri ejusdem Acta omnia ab octoginta jam annis contra Jansenismum, totidem sunt argumenta, quibus declarant Galliarum Episcopi agnoscere se Pontificis auctoritatem definiendi ac determinandi quid fide tenendum sit.

Episcopi octogintaquinque postulantes condemnationem quinque famosarum Propositionum, decisionem Pontificis vocant *vocem* Epist. 85. Episcop. ad Innoc. X. & *præceptum Jesu Christi, cui mare & venti obediunt.* Conventus anni 1653. declarat, *fideles omnes obedientiam, etiam interiorem, præstare debere Pontificis definitionibus.*

Conventus anni 1661. sensu eodem pronuntiat : *Super hunc S. Sedis montem nosmetipsos pascimus, ut ad populum suum dicebat S. Augustinus; in hac eadem, quibus nutrimur, vos pascula ducimus. In hoc monte docet Dominus: in hoc, quemadmodum Tertullianus loquitur, fidei nostra anchoram jacimus; nihil aliundè alimenti quærentes.* An dici quidquam potest expressius, nervosiusque? Came-

Orat. ad
Convent.
p. 13.

Cameracensis Archiëpiscopus Fenelonius, & Bossutius Episcopus Meldensis, ambo isti rivales illustres, in hoc conspirant, quòd afferant obligari fideles ad servandam cum S. Sede unitatem. De Cameracensi nemo est qui dubitet. Meldensis in Conventu anni 1682. mentem suam sic explicat: *Nemo dicat, S. Petri ministerium cum ipso finiri: quod enim ad perpetua Ecclesia pertinet conservationem, finem habere non potest. In sua semper Cathedra Petrus loquetur; quemadmodum sexcenti triginta Episcopi Concilii Calchedonensis confirmant. . . Itaque Romana Ecclesia semper est Virgo, fideisque Ecclesia Romana semper est fides Ecclesia universa.*

Nova
Cleri mo-
nument.
t. I. p. 415.

In Conventu anni 1700. Præsidente Eminentissimo Cardinale Noaillo, facta est Relatio actorum in negotio Archiëpiscopi Cameracensis: qua in relatione à Conventu approbata, relecto ejusdem Illustrissimi Decreto, dicitur: *Hostes Ecclesia perculit tam subita mutatio, cui fidem non adhibere maluissent. Verùm Ecclesia non ignorans divinam gratiam cum obedientia semper esse conjunctam; agnovit, subjectionem istius Archiëpiscopi Christiana humilitatis & Ecclesiastica subordinationis esse effectum. Est quidam Princeps Episcopus; est Petrus ab ipsomet Jesu Christo ad gregem ducendum prepositus; est Ecclesia mater ad reliquas docendum instituta: & Christi Ecclesia in hac unitate fundata, sortitur rupis immobilis firmitatem.*

Epist. ad
Innoc. XII.

Objiciur Conventus anni 1682. Sed præterquam quòd istius Conventus Episcopi ad Pontificem scripserint in hæc verba: *Ad pedes Beatitudinis vestra provoluti, profitemur & declaramus nos vehementer quidem, & supra id quòd dici potest, ex corde dolere de rebus gestis in Comitiis*

tiis predictis, ac quidquid in eisdem circa Ecclesiasticam potestatem & Pontificiam auctoritatem decretum censei potuit, pro non decreto habemus; non hinc agitur de Pontificis infallibilitate. Sufficit ad rem nostram quod ille ipse Conventus subjunxerit: *Interim Beatitudini vestrae, tanquam Beati Petri Apostolorum Principis Successori, Christique Domini Vicario, totiusque militantis Ecclesiae Capiti, veram & sinceram obedientiam, quam jam promisimus, iterum promittimus, ovemus & juramus: ac pro ratione addiderit, quod Decreta Summi Pontificis ad totam Ecclesiam spectent, nec unitas servari possit, nisi cum S. Sede servata unitate.*

Ex hac Traditionis catena apparet, Ecclesiam Gallicanam semper Schismaticos censuisse eos, qui à S. Sedis communione separantur. Omnis itaque verus Catholicus, verusque Gallus, sentire & dicere tenetur id quod Conventus Cleri 1685. in expositione fidei Concilii Tridentini ad refutandas Hæreticorum calumnias dixit: *Agnosco Sanctam Ecclesiam Catholicam, Apostolicam & Romanam esse Matrem & Magistram omnium Ecclesiarum; & promitto ac juro Veram Romano Pontifici obedientiam, Vicario Jesu Christi, ac S. Petri Apostolorum Principis Successori.*

§. III.

Quantà veneratione S. Sedi adhaerint Reges Gallie.

GAlliarum Reges quantò ceteris Principibus formidabiliores, tantò Sedi Apostolicæ semper submissiores fuere: in bello vincere